

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

w obecności As. Prok. Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Anny Szelugi-Skłódowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 30 maja 2018 roku sprawy :

J. S. (1), syna Z. i H. zd. P., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieustalonej dacie jednak nie później niż do dnia 16 grudnia 2017r. w msc. (...), gm. S., woj. (...) znęcał się nad swoimi zwierzętami – psami poprzez doprowadzenie do stanu długotrwałego utrzymywania ich bez odpowiedniego pokarmu i wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku, co spowodowało ich zbędne cierpienie, i w konsekwencji doprowadziło psa – sukę rasy mieszanej maści maści czarno – brązowej do niewydolności wielonarządowej spowodowanej kwasicą metaboliczną wynikającą z ograniczonej proteolizy i glukoneogenezy, a następnie śmierci, natomiast psa – sukę rasy mieszanej maści ciemnej do chorób skóry oraz niedożywienia

tj. o czyn z art. 35 ust. 2 Ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997r.

I. oskarżonego J. S. (1) uznaje za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, w zw. z art. 4 §1 k.k., skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 §1, §2 k.k. i art. 70 §1 k.k. wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, w zw. z art. 4 §1 k.k., orzeka przepadek psa – suki rasy mieszanej maści ciemnej;

IV. na podstawie art. 35 ust. 3a w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, w zw. z art. 4 §1 k.k., ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu posiadania zwierząt na okres lat 5 (pięciu);

V. na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, w zw. z art. 4 §1 k.k., orzeka wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Schroniska dla (...) w S.;

VI. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujące fakty za udowodnione:

Oskarżony J. S. (1) jest 45 letnim, nadużywającym alkoholu kawalerem zamieszkałym w msc. (...).

W bliżej nieustalonej dacie jednak nie później niż do dnia 16 grudnia 2017r. oskarżony znęcał się nad swoimi zwierzętami – psami poprzez doprowadzenie do stanu długotrwałego utrzymywania ich bez odpowiedniego pokarmu i wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku, co spowodowało ich zbędne cierpienie, i w konsekwencji doprowadziło psa – sukę rasy mieszanej maści czarno – brązowej do niewydolności wielonarządowej spowodowanej kwasicą metaboliczną wynikającą z ograniczonej proteolizy i glukoneogenezy, a następnie śmierci, natomiast psa – sukę rasy mieszanej maści ciemnej do chorób skóry oraz niedożywienia

dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. S. k.18,52, zeznania świadków: A. N. k.2-3, W. S. k.10-11, A. S. k.24-25, A. G. k.28, E. C. k. 38, J. R. k.40, dokumenty: karta informacyjna k. 4, protokół oględzin miejsca k.8-9, pokwitowanie przekazania zwłok psa k.13, dokumentacja fotograficzna k.33-35, orzeczenie-opinia k.42-44.

Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że psy chował w budach przy podwórku, psy były na łańcuchach. Karmił je raz dziennie, dawał im mało jedzenia, bo sam nie miał dla siebie. Wodę psom dawał co drugi dzień. Kiedy psy były głodne to karmiły je bratowe. Podał, że wie, że źle postępował i że żałuje tego co zrobił (wyjaśnienia k.18,52).

Sąd zważył, co następuje :

Biorąc pod uwagę dowody zgromadzone w sprawie należy stwierdzić, że fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budził żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, opisując jak opiekował się psami. Z jego wyjaśnień wynika, że zdawał sobie sprawę z niedostatecznej opieki nad zwierzętami oraz że je zaniedbywał. Wyjaśnienia oskarżonego znajdowały pełne potwierdzenie w zeznaniach świadków A. N., W. S. A. S., A. G., E. C. i J. R. wynika, że oskarżony nie opiekował się posiadanymi psami. Głodził je mając tego całkowitą świadomość, doprowadzając do śmierci jednego z nich. Wyjaśnienia oskarżonego i relacje świadków znajdują potwierdzenie w dokumentach w postaci karty informacyjnej, protokołu oględzin miejsca, pokwitowania przekazania zwłok psa, dokumentacji fotograficznej orzeczeniu-opinii – które Sąd uznał za wiarygodne, albowiem nie były przez nikogo kwestionowane.

W konsekwencji Sąd uznał, że oskarżony swym czynem wyczerpał znamiona występku z art. 35 ust. 2 Ustawy o Ochronie zwierząt.

Na rozprawie oskarżony, po złożeniu wyjaśnień, wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 7 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 oraz orzeczenie przepadku posiadanego psa – suki rasy mieszanej maści ciemnej, środka karnego zakazu posiadania zwierząt na okres lat 5 oraz nawiązkę w kwocie 500 zł na rzecz schroniska dla zwierząt (...) w S..

Sąd, mając na uwadze przyznanie się oskarżonego do winy, brak sprzeciwu prokuratora oraz uznając, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, przychylił się do wniosku oskarżonego i za powyższy czyn wymierzył mu wnioskowaną karę oraz środki karne i nawiązkę.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy oraz jego uprzednia niekaralność (dane o karalności k.26). Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął uporczywość w działaniu oskarżonego, wyrządzenie znacznych cierpień zwierzętom przez ich głodzenie doprowadzenie do śmierci jednego z psów.

Uwzględnienie powyższych okoliczności, zdaniem Sądu, wskazuje, że wymierzone, zgodnie z wnioskiem oskarżonego, kara, środki karne i nawiązka są adekwatne do stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przestępstwa, jak i do stopnia winy oskarżonego.

Taki wymiar kary, w ocenie Sądu, spełni swe zapobiegawcze i wychowawcze cele w stosunku do oskarżonego oraz uwzględniając potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpłynie na kształtowanie w nim prawidłowych postaw, umacniając poszanowanie prawa.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.